

Sygn. akt **IC 568/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:		SSO Urszula Wiewióra
Protokolant:		Agnieszka Dymitroca

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2013r. w Jeleniej Górze na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko **P. B., E. O.**

o uznanie za bezskuteczna czynności prawnej

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powódki (...) sp. z o.o.z siedzibą w W.umowę darowizny z dnia 23.06.2008r. zawartą przed notariuszem H. G.w J.(repertorium akt (...)), na podstawie której J. B. (1) i K. B.przenieśli własność nieruchomości położonej J.ul. (...), stanowiącej zabudowaną działkę gruntu, dla której Sąd Rejonowy w J.prowadzi księgę wieczystą o nr (...)na rzecz pozwanych P. B.i E. O.co wierzytelności wynikającej z aktu notarialnego sporządzonego przed notariuszem R. D.w Kancelarii przy ul. (...), repertorium (...)nr (...),

II. zasądza od pozwanych P. B. i E. O. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 18383 zł (osiemnaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 7200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 568/12

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o.w W.wniósł o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niej czynności prawnej dłużników – J. B. (1) i K. B.w postaci umowy darowizny z dnia 23.06.2008r. zawartej przed notariuszem H. G.w J.(Repertorium akt (...)), na mocy której dłużnicy dokonali przeniesienia własności nieruchomości położonej w J.przy ul. (...), stanowiącej zabudowaną działkę gruntu, dla której prowadzona jest księga wieczysta o nr (...)na rzecz swoich dzieci P. B.i E. O..

Ponadto powódka wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.217 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że zawarła ze swoim dłużnikiem J. B. (1)w dniu 28.08.2008r. porozumienie, na mocy którego dłużnik oświadczył, że w okresie obowiązywania pomiędzy nim, a powodem, umowy z podwykonawcą dotyczącej (...) w J.z 16.02.2007r. wskutek okoliczności za które ponosi odpowiedzialność, wyrządził on powodowi szkodę majątkową polegającą na nierozliczeniu się z nim z przyjętych w jego imieniu należności pieniężnych z tytułu pobrań oraz z tytułu wynagrodzenia za usługi wykonane przez powoda. Na dzień zawarcia

porozumienia wysokość szkody poniesionej przez powoda wynosiła 260.115,54 zł na którą składały się należności z tytułu pobrań i wynagrodzenia za usługi za okres 30.01.2008-31.07.2008 wraz z odsetkami ustawowymi. Małżonka dłużnika K. B.zaakceptowała treść porozumienia i poręczyła wynikające z niego zobowiązanie męża. W związku z porozumieniem dłużnicy złożyli w formie aktu notarialnego oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Część należności dłużników objętych porozumieniem w kwocie 36.814,86 zł została rozliczona poprzez potrącanie przez powoda wzajemnych należności stron wynikających po stronie powoda z zawartego porozumienia, a po stronie dłużnika z tytułu świadczonych przez niego na rzecz powódki usług. Dłużnicy nie spłacali kolejnych rat w ustalonych terminach, co skutkowało wystąpieniem w 2009r. przez powoda do Sądu Rejonowego w J.o nadanie klauzuli wykonalności wskazanemu wyżej aktowi notarialnemu oraz wszczęciem postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom. W toku postępowania egzekucyjnego okazało się, że dłużnicy nie posiadają majątku z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić. Jednocześnie strona powodowa ustaliła, że dłużnicy w dniu 23.06.2008r. darowali swoim dzieciom zabudowaną nieruchomość położoną w J..

W ocenie powoda, skoro zobowiązanie dłużników powstało przed datą zawarcia przez nich z pozwanymi umowy darowizny, działali oni z zamiarem jego pokrzywdzenia. Podnosił, że wskutek tej umowy pozwani będący dziećmi dłużników, to jest osobami pozostającymi z nimi w bliskim stosunku, uzyskali korzyść majątkową w postaci własności nieruchomości, co w konsekwencji spowodowało niewypłacalność dłużników. W ocenie powódki wskazane okoliczności uzasadniały wystąpienie z powództwem opartym na art. 527 § 1 k.c. Dodał, że w sprawie znajdują zastosowanie domniemania prawne określone w art. 527 § 3, 528 oraz 529 k.c.

Pozwany P. B. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów postępowania w kwocie 7.217 zł (k. 77-80).

Zaprzeczył, aby dłużnicy działali ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Podniósł, że jego ojciec, J. B. (1), od wielu lat współpracował z powódką, tworzył sieć magazynów (J., W.), a także zapewniał stałą obsługę przewozów transportowych przesyłek (...) przekazywanych przez powoda. Dodał, że jego dzienne obroty oscylowały w granicach 200.000 zł, a dochody miesięczne w granicach 300.000 zł. Podkreślał, że w dacie zawarcia umowy darowizny sytuacja finansowa dłużnika była bardzo dobra. Wskazał, że umowa darowizny nie została dokonana z zamiarem pokrzywdzenia wierzycieli, a była podyktowana koniecznością zapewnienia opieki rodzicom dłużnika, zamieszkującym w nieruchomości przy ul. (...)w J.. Dłużnik wraz z żoną nie byli w stanie zapewnić im właściwej opieki, z uwagi na obciążające ich obowiązki związane z pracą zawodową, między innymi w związku z rozszerzeniem działalności na W., dlatego darowali nieruchomość swoim dzieciom. Ponadto pozwany wskazał, że darowizna została dokonana w czerwcu 2008r., kiedy to powód nie był jeszcze wierzycielem J. B. (1)– nie miał żadnych roszczeń względem ojca obdarowanych. W ocenie pozwanego, do zadłużenia J. B. (1)doszło dopiero po zerwaniu z nim współpracy przez powoda, na początku grudnia 2008r., a wcześniej dłużnik był wypłacalny i terminowo spłacał raty określone w porozumieniu z 28.08.2008r.

Pozwana E. O. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania w kwocie 7.217 zł (k. 101-104).

Pozwana podniosła zarzuty tożsame z zarzutami podniesionymi przez pozwanego P. B.. Ponadto dodała, że z uwagi na konieczność przystosowania nowych magazynów na terenie W., powód pozwalała dłużnikowi J. B. (1) na tzw. kredytowanie, czyli zatrzymywanie części dochodów na poczet modernizacji i przystosowania miejsc magazynowych. J. B. (1) zawarł z powodem w sierpniu 2008r. porozumienie, zgodnie z którym miał spłacać miesięczne koszty jakie przeznaczył na modernizację. Oprócz tego pozwana wskazała, że w grudniu 2008r. powód rozwiązał łączącą go z J. B. (1) umowę o współpracę, jednakże jednocześnie zawarł umowę dzierżawy jego majątku w wynajmowanym przez niego lokalu, za którą to umowę powódka miała płacić, czego nie robiła. Podniosła, że powód po rozwiązaniu umowy z dłużnikiem nie rozliczył się z nim i nie wypłacił mu wynagrodzenia w łącznej kwocie 295.123,95 zł, a także uniemożliwił mu wgląd w dokumenty rozliczeniowe i dane potrzebne do rozliczenia łącznie z dokumentami prywatnymi J. B. (1).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. (1) prowadził działalność gospodarczą – usługi (...)i (...), od 2007r. jako przedstawiciel (...) (...) sp. z o.o.w W. na podstawie umowy o podwykonawstwo. Jego działalność obejmowała początkowo region J., a później od 2008r. także W.. Do obowiązków J. B. (1) należało doręczanie i odbieranie przesyłek (...) oraz ich przewóz na wyznaczonym obszarze. Z pobranych kwot miał się rozliczać na bieżąco i wpłacać na rachunek powoda. Z ramienia spółki (...) rozliczała z prawidłowości wpłaconych kwot E. W.. Kontaktowali się telefonicznie i mailowo.

W prowadzoną działalność gospodarczą zaangażowana była również żona powoda K. B., a także jego dzieci – P. B.(m.in. rozwodził (...)) i E. O.(zajmowała się pracami biurowymi, m.in. rozliczała kurierów). Po przejęciu przedstawicielstwa (...) w W. jeździła tam cała rodzina J. B. (1) – żona i dzieci.

Mieszkali oni wraz z rodzicami K. B. w domu przy ul. (...) w J..

J. B. (1) w 2008r. ponosił koszty przygotowania infrastruktury potrzebnej do prowadzenia działalności gospodarczej w W.(w tym adaptacji pomieszczeń magazynowych), w tym wykorzystywał środki finansowe, które powinien przekazywać (...) (...).

(zeznania świadka J. B. (1) e-protokół z 10.10.2012r. 00:20:10-00:22:02, 00:32:45-00:34:10, 00:49:52-00:53:13, E. W. k. 167-168, J. P. k. 169, J. D. k. 191-192; przesłuchanie pozwanego P. B. e-protokół z 10.06.2013r. 00:08:20-00:10:08; przesłuchanie pozwanej E. O. e-protokół z 13.11.2013r. 00:04:40-00:05:18, 00:27:37-00:28:08)

W styczniu i w lutym 2008r. (30.01, 31.01, 01.02, 04.02) J. B. (1) nie rozliczył się z powodem z pobranych należności na łączną kwotę 227.334,49 zł. W mailu z 05.02.2008r. skierowanym do E. W. potwierdził kwotę zadłużenia.

W kolejnych miesiącach J. B. (1) nie rozliczył się z powodem z kolejnych kwot należnych powodowi. Był wzywany do spłaty zadłużenia.

(korespondencja mailowa k. 96-97; zeznania świadków E. W. k. 167-168, J. P. k. 169, J. D. k. 191-192)

W dniu 23.06.2008r. J. B. (1) i jego żona K. B. na podstawie umowy darowizny zawartej przed notariuszem H. G.w J.nr rep. (...), przenieśli na pozwanych P. B. i E. O., swoje dzieci, własność nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym, położonej w J. przy ul. (...) o pow. 0,1212 ha objętej księgą wieczystą Kw. nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w J., Wydział (...) Ksiąg Wieczystych.

Obdarowani ustanowili w akcie notarialnym na rzecz darczyńców dożywotnią i nieodpłatną służebność osobistą polegającą na prawie zamieszkiwania na piętrze budynku mieszkalnego wraz z prawem korzystania z nieruchomości wspólnej.

(akt notarialny k. 131-134)

J. B. (2) i J. B. (3), rodzice K. B., darowali J. i K. B. opisaną wyżej nieruchomość na podstawie umów z 29.04.1986r. (1/2 część) oraz 24.05.1996r. (1/2 część) zawartych w formie aktu notarialnego. Obdarowani ustanowili na rzecz darczyńców w akcie notarialnym z 24.05.1996r. służebność osobistą polegającą na prawie dożywotniego bezpłatnego korzystania z dwóch pokoi, kuchni, przedpokoju położonych na I piętrze budynku i korzystania z nieruchomości wspólnej.

(akty notarialne k. 115-121)

W dniu 28.08.2008r. J. B. (1) zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. w W. pisemne porozumienie, na podstawie którego zobowiązał się do zapłaty na rzecz spółki kwoty 245.432,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi, tytułem naprawienia szkody majątkowej polegającej na nie rozliczeniu się z przyjętych w imieniu tej spółki należności pieniężnych z tytułu pobrań (227.334,49 zł) oraz z tytułu wynagrodzenia za usługi wykonane przez (...) (18.098,05 zł) za okres od dnia 30.01.2008r. do dnia 31.07.2008r., w 20 ratach po 12.271,62 zł, płatne w terminach do ostatniego dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 30.09.2008r. do 30.04.2010r. Ponadto na kwotę zadłużenia składało się 14.683 zł

wymagalnych odsetek od kwoty 227.334,49 zł za okres 30.01.2008-28.08.2008r., która miała zostać zapłacona po spłacie należności głównej.

Żona J. B. (1) K. B. wyraziła zgodę na zawarcie opisanego wyżej porozumienia i poręczyła zobowiązanie męża wynikające z porozumienia.

W związku z zawartym porozumieniem dłużnik J. B. (1) wraz z małżonką złożyli przed notariuszem R. D. w Kancelarii Notarialnej w W. oświadczenie w formie aktu notarialnego o dobrowolnym poddaniu się egzekucji co do obowiązku zapłaty na rzecz powoda sumy wskazanej w porozumieniu, z ograniczeniem do kwoty 300.000 zł.

(porozumienie k. 16-19; oświadczenie o poddaniu się egzekucji k. 20-21)

Powód w dniu 4 grudnia 2008r. zrezygnował ze współpracy z J. B. (1) między innymi z powodu narastających zaległości płatniczych na jego rzecz ze strony J. B. (1).

(zeznania świadków J. B. (1) e-protokół z 10.10.2012r. 00:20:10-00:22:02, E. W. k. 167-168, J. P. k. 169)

Dłużnicy zapłacili powodowi z tytułu zawartego porozumienia łącznie kwotę 36.814,86 zł (3 raty). Pozostałe raty nie zostały przez dłużników zapłacone w ustalonych terminach.

W związku z tym, z wniosku powoda, Sąd Rejonowy w J. postanowieniem z 02.11.2009r. w sprawie o sygn. akt I Co 4465/09 nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu z 28.08.2008r. repertorium (...) nr (...), sporządzonemu przez notariusza R. D., przeciwko dłużnikom J. B. (1) i K. B. zobowiązanym solidarnie na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. w W. na kwotę 223.300,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 208.617,68 zł od dnia 31.12.2008r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 14.683 zł od dnia 29.08.2009r. do dnia zapłaty

i z ograniczeniem egzekucji do kwoty 300.000 zł.

(postanowienie k. 22)

Na podstawie opisanego wyżej tytułu wykonawczego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w J. D. B. wszczął przeciwko dłużnikom egzekucję pod sygn. akt KM (...).

Egzekucja okazała się bezskuteczna.

Wierzyciel złożył w Sądzie Rejonowym w J. wniosek o wyjawienie majątku dłużników (sygn. akt I Co 365/11).

W toku postępowania ustalono, że nie posiadają oni majątku z którego wierzyciel mógłby skutecznie prowadzić egzekucję. K. B. utrzymuje się z emerytury w wysokości 903 zł, a J. B. (1) otrzymuje świadczenia emerytalne w kwocie 1.377 zł po potrąceniach dokonywanych przez ZUS.

Dłużnicy mieszkają w nieruchomości darowanej swoim dzieciom położonej przy ul. (...) w J..

(wniosek o wszczęcie egzekucji i działania komornika k. 23-58; wniosek o wyjawienie majątku i wykazy majątku k. 59-66)

Powód oraz J. B. (1) pozostają w sporze co do wzajemnych rozliczeń z tytułu współpracy i wzajemnych rozliczeń.

(okoliczność bezsporna)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 31.08.2012r. sygn. akt XX GNC 772/12 Sąd Okręgowy w W.(...) nakazał pozwanemu (...) sp. z o.o.w W., aby zapłacił na rzecz powoda J. B. (1)1.118.472,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kwotą 7.200 zł tytułem zastępstwa procesowego.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 122)

Od opisanego wyżej nakazu (...) sp. z o.o. w W. wniósł sprzeciw. Sprawa jest w toku.

(okoliczność bezsporna)

W związku z zawiadomieniem J. B. (1), Komenda Miejska Policji w W.w dniu 21.05.2013r. wszczęła dochodzenie o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., w sprawie podrobienia w dniu 05.12.2008r. w W.w woj. (...)umowy najmu pomieszczenia zawartej pomiędzy J. J., a Fabryką (...)w W.oraz protokołu przekazani hali magazynowej i pomieszczeń biurowych.

(zawiadomienie komendy miejskiej policji w W. k.204)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód wywodził swoje żądanie na podstawie art. 527 § 1 k.c. W myśl tego przepisu można żądać uznania czynności za bezskuteczną, gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, przy czym działanie dłużnika objęte było świadomością pokrzywdzenia, a osoba trzecia o tym wiedziała lub mogła się dowiedzieć (skarga pauliańska). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (art. 527 § 2 k.c.). Równocześnie § 3 tego przepisu wprowadza domniemanie wiedzy osoby trzeciej, gdy osoba ta pozostaje z dłużnikiem w bliskim stosunku. Z kolei art. 528 k.c. wyłącza przesłankę złej wiary po stronie osoby trzeciej w tych wypadkach, gdy wskutek zaskarżonej czynności osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie – strona powodowa wykazała zaistnienie przesłanek warunkujących skuteczność skargi paulińskiej.

Niewątpliwie powodowi przysługuje względem dłużników J. B. (1) i K. B. skonkretyzowana i zaskarżalna wierzytelność pieniężna wynikająca z porozumienia z 28.08.2008r. zawartego pomiędzy powodem i dłużnikiem J. B. (1), a poręczona przez K. B., co do zapłaty której dłużnicy poddali się na podstawie art. 777 § 1 pkt. 5 k.p.c. egzekucji w akcie notarialnym z 28.08.2008r. Sąd Rejonowy w J. postanowieniem z 02.11.2009r. nadał wskazanemu aktowi notarialnemu klauzulę wykonalności przeciwko dłużnikom zobowiązany solidarnie. Na tej podstawie powód wszczął przeciwko dłużnikom egzekucję, którą prowadził Komornik Sądowy przy SR w J.D. B. pod sygn. KM (...).

Zaznaczenia wymaga, że powód wykazał, że wierzytelności objęte porozumieniem powstały zasadniczo, w kwocie 227.334,49 zł, w okresie styczeń-luty 2008r., a więc przed dokonaniem zaskarżonej czynności, co wynika z treści porozumienia (k. 16), salda zadłużenia (k. 19) oraz wydruków e-maili J. B. (1) do powódki (k. 96-97). Wierzytelności powstały zatem przed zawarciem kwestionowanej przez powódkę umowy darowizny z dnia 23.06.2008r.

Strona pozwana nie podważyła wiarygodnymi dowodami istnienia tychże wierzytelności. Z pewnością nie można za takie uznać zeznań samego dłużnika, czy też twierdzeń pozwanych. Jeśli dłużnicy kwestionują istnienie obowiązku stwierdzonego opisanym wyżej tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności, winni wytoczyć stosowne powództwo przeciwegzekucyjne (art. 840 k.p.c.). Dopóki tytuł wykonawczy nie zostanie podważony, stanowi on podstawę umożliwiającą wierzycielowi prowadzenie na jego podstawie egzekucji.

Mając na uwadze powyższe, zbędne było dopuszczanie dowodu z opinii biegłego do spraw księgowości i finansów przedsiębiorstw wnioskowanego przez powoda. Zatem Sąd oddalił ten wniosek dowodowy.

W ocenie Sądu spełnione zostały też przesłanki skargi w postaci uzyskania korzyści majątkowej przez osobę trzecią, albowiem na podstawie umowy darowizny z 23.06.2008r., będącej przedmiotem skargi paulińskiej, pozwani uzyskali majątek – własność zabudowanej nieruchomości – działki gruntu o pow. 0,1212 ha, położonej w J. przy ul. (...).

Doszło również do pokrzywdzenia wierzyciela. O pokrzywdzeniu można mówić wówczas, gdy wskutek czynności prawnej dłużnik stał się niewypłacalny bądź niewypłacalny w wyższym stopniu. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28.11.2001r., IV CKN 525/00, LEX NR 53110, „Pokrzywdzenie powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie albo opóźnienie zaspokojenia wierzyciela.” Jednocześnie należy podkreślić, że chodzi o rzeczywistą niewypłacalność dłużnika, ocenianą według chwili wystąpienia przez wierzyciela z akcją paulińską, jak również chwili wyrokowania. Powódka wykazała, że dłużnicy nie posiadają majątku z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić, o czym przekonują wyniki postępowania o wyjawienie majątku (k. 59-65), a zatem są niewypłacalni. W razie nie dokonania darowizny przez dłużników, powód mógłby prowadzić egzekucję z nieruchomości położonej w J. przy ul. (...), która do dnia 23.06.2008r. stanowiła własność dłużników.

Roszczenie o uznanie czynności za bezskuteczną jest zasadne jedynie wówczas, gdy dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Świadomość ta musi istnieć w chwili dokonania czynności prawnej. Dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, jeżeli ma rozeznanie co do tego, że w następstwie dokonanej przezeń czynności ucierpi materialny interes wierzyciela, zazwyczaj poprzez wyzbycie się w całości lub w części majątku nadającego się do egzekucji. Związana z tym niewypłacalność dłużnika nie musi być całkowita, byle by wystąpiła w większym rozmiarze niż przed dokonaniem czynności. Samo pokrzywdzenie wierzyciela nie musi być objęte zamiarem dłużnika – wystarczy, żeby dłużnik takie pokrzywdzenie przewidywał w granicach ewentualności.

Bez wątplenia dłużnicy w dacie zawarcia kwestionowanej umowy darowizny mieli świadomość zadłużenia w stosunku do powódki z tytułu nie odprowadzonych na jej rachunek kwot z tytułu pobrań w łącznej kwocie 227.334,49 zł, co wynika z treści porozumienia z 28.08.2008r. jak i korespondencji mailowej z powodem. Nieprzekonujące są przy tym twierdzenia strony pozwanej, że dłużnik w czerwcu 2008r. i wcześniej osiągał wysokie dochody – sięgające 300.000 zł miesięcznie, a zatem nie może być mowy, aby dokonując darowizny działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Gdyby tak było w istocie, spłaciłby zadłużenie jeszcze przed dokonaniem darowizny, co nie nastąpiło. Co więcej, z treści maila dłużnika J. B. (1) do pracownika powoda (k. 97) wynika, że miał on wówczas (w pierwszej połowie 2008r.) trudności finansowe związane z przejściem przedstawicielstwa w W.. Bez wątplenia dłużniczka, która czynnie pomagała mężowi w prowadzeniu działalności gospodarczej również posiadała wiedzę o zadłużeniu. Wobec tego, dokonując darowizny dłużnicy musieli zdawać sobie sprawę, że wyzbycie się nieruchomości znacznie utrudni wierzycielowi ewentualne zaspokojenie się z ich majątku, tym bardziej, że nastąpiło ono nieodpłatnie i była to jedyna nieruchomość dłużników, a także jedyny wartościowy składnik ich majątku.

Sąd za niewiarygodne uznał twierdzenia dłużnika oraz pozwanych, że darowizna podyktowana była koniecznością roztoczenia opieki nad rodzicami żony J. B. (1) (jego teściami), czego nie mogli czynić dłużnicy z uwagi na obowiązki związane z prowadzeniem i rozwijaniem działalności gospodarczej. Po pierwsze pozwani nie wykazali, aby w istocie ich dziadkowie potrzebowali całodobowej opieki z powodu złego stanu zdrowia – poza własnymi gołosłownymi twierdzeniami, w żaden sposób nie udowodnili tego faktu, co wszak nie nastroczało trudności. Znamienne, że zarówno pozwani jak i dłużnik w toku przesłuchania jedynie ogólnikowo mówili o opiece, nie precyzując na czym ona polegała. Ponadto w umowie darowizny z 23.06.2008r. w ogóle nie zabezpieczono interesów dziadków pozwanych w zakresie ich opieki, a jedynie dłużników, na rzecz których ustanowiona została służebność mieszkania. Poza tym, nie sposób uwierzyć, aby czasowa niemożność sprawowania opieki związana z przejściem przedstawicielstwa w W., skutkowałą od razu przeniesieniem własności nieruchomości na pozwanych, na żądanie rodziców dłużniczki. Wszak rodzina nie była skłócona, mieszkała w tym samym domu, a dziadkowie z pewnością rozumieli przyczyny, dla których dłużnicy nie mogli przez pewien okres sprawować opieki w takim rozmiarze jak wcześniej. Poza tym, pozwani, jak wynika z ich przesłuchania, również byli zaangażowani w działalność gospodarczą rodziców. Wykonywali oni przy tym inne zadania, a zatem trudno byłoby im w praktyce na zmianę pełnić opiekę przy dziadkach i godzić te obowiązki z pracą zawodową.

W ocenie Sądu, dłużnicy dokonując darowizny nieruchomości zdawali sobie sprawę, że wyzbycie się przez nich własności nieruchomości poważnie utrudni lub uniemożliwi wierzycielowi zaspokojenie się z ich majątku, a zatem działali ze świadomością jego pokrzywdzenia. Okoliczności zawarcia umowy darowizny świadczą o tym, że dłużnicy liczyli się z możliwością utraty płynności finansowej z powodu narastającego zadłużenia oraz kosztami inwestycji związanych z uruchomieniem działalności w W. i chcieli zabezpieczyć rodzinny majątek – nieruchomość zabudowaną domem, w którym mieszkali razem z rodzicami i dziećmi.

Jak wskazano wyżej, według § 3 art. 527 k.c., jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Bezsprene pozwanych jako dzieci dłużników mieszkający z nimi w tym samym mieszkaniu uznać należało za osoby pozostające z nimi w bliskim stosunku. Pozwani przyznali, że aktywnie wspomagali rodziców w prowadzeniu działalności gospodarczej w zakresie współpracy z (...) sp. z o.o. w W.. W toku sprawy pozwani nie obalili domniemania z cytowanego przepisu.

Ponadto zasadnie strona powodowa powołała art. 528 k.c. Skoro pozwani uzyskali korzyść majątkową nieodpłatnie, zwolniona była od wykazania zaistnienia przesłanki złej wiary po stronie osoby trzeciej.

Strona pozwana w toku postępowania podnosiła szereg zarzutów odnośnie istnienia nierozliczonych wierzytelności przysługujących im w stosunku do powoda. Wskazywali oni, że przedmiotowe porozumienie z sierpnia 2008r. w istocie obejmowało kwoty uzyskane z tytułu rozwożenia przesyłek, które za zgodą powódki nie były rozliczane od razu, a przeznaczane na poczet rozwijania działalności - inwestycji w W.(m.in. adaptacji magazynów). Jednakże pozwani nie przedstawili na tę okoliczność żadnych wiarygodnych dowodów. W żaden sposób nie wynika to z treści porozumienia, gdzie wyraźnie mowa jest o naprawieniu szkody z tytułu nierozliczenia się z powodem z przyjętych w jego imieniu należności pieniężnych z tytułu pobrań oraz z tytułu wynagrodzenia za usługi wykonane przez (...). Również korespondencja mailowa nie potwierdza, aby takie ustne ustalenie zostało zawarte, a co najwyżej świadczy o samowolnym dysponowaniu przez J. B. (1)pieniędzmi z pobrań. Nie potwierdzili tego także słuchani świadkowie, pracownicy powódki – E. W., J. P. i J. D.. Podobnie pozwani nie przedstawili dowodów na istnienie innych zobowiązań powoda wobec nich – z tytułu nie zapłaconych należności za wykonane usługi, wynagrodzenia, czy też zawarcia umowy dzierżawy. W szczególności dowodem takim nie jest przedstawiony przez pozwanych nakaz zapłaty z dnia 31.08.2012r. wydany w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w W.Sąd Gospodarczy w sprawie XX GNc 77212. Został od niego złożony sprzeciw, a zatem nakaz utracił moc i nie istnieje w obrocie prawnym. Stanowiska pozwanych nie potwierdza również informacja o wszczęciu dochodzenia przez Komendę Miejską Policji w W..

Zatem, spełnione zostały przesłanki z art. 527 k.c., co skutkowało uwzględnieniem żądania powoda i znalazło swój wyraz w punkcie I wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwani przegrali proces, a zatem Sąd zasądził od nich solidarnie na rzecz powódki kwotę 18.383 zł, tytułem kosztów postępowania, w tym 11.166 zł opłaty od pozwu (5 % z 223.301 zł), 7.200 zł zastępstwa procesowego (§ 6 pkt. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz.U.2013.490 j.t.) oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.